

24. nedeľa B

Tak aj viera, ak sa neprejavuje skutkami, je vnútorne mŕtva. (Jak 2,17)

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 50,5-9a

Pán Boh mi otvoril ucho. A ja som neodporoval, nazad som neustúpil. Svoj chrbát som nastavil tým, čo ma bili, a svoje líca tým, čo mi trhali bradu. Tvár som si nezakryl pred potupou a slinou. Pán Boh mi pomáha, preto nebudem zahanbený. Preto som si tvár zatvrdil sťa kremeň a viem, že sa nezahanbím. Blízko je ten, čo mi dá za pravdu; kto sa chce prieť so mnou? Postavmeže sa zočivoči! Kto je mojím žalobcom? Nech pristúpi ku mne! Hľa, Pán Boh mi pomáha: ktože ma môže odsúdiť?

Druhé čítanie

Jakubov list 2,14-18

Bratia a sestry moji, čo pomôže, keď niekto tvrdí, že má vieru, ak to nevidno na jeho skutkoch? Môže ho taká viera spasíť? Keď si brat alebo sestra nemajú čo obliecť a chýba im každodenná obživa a niekto z vás im povie: "Choďte v pokoji! Zohrejte sa a najedzte sa!", a nedáte im, čo potrebujú pre telo, čo im to pomôže?! Tak aj viera, ak sa neprejavuje skutkami, je vnútorne mŕtva. Niektorí môžu povedať: "Ty máš vieru a ja mám skutky. Ukáž mi svoju vieru bez skutkov, a ja ti zo svojich skutkov ukážem vieru."

Evanjelium

Marek 8,27-35

Ježiš so svojimi učeníkmi odišiel do dediniek okolo Cézarey Filipovej. Cestou sa pýtal svojich učeníkov: "Za koho ma pokladajú ľudia?" Oni mu odpovedali: "Za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a zasa iní za jedného z prorokov." Pýtal sa ich: "A za koho ma pokladáte vy?" Odpovedal mu Peter: "Ty si Kristus." A prísne im zakázal hovoriť niekomu o ňom. Potom ich začal poučovať: "Syn človeka musí mnoho trpieť, musí byť zavrhnutý od starších, veľkňazov a zákonníkov, musí byť zabitý, a po troch dňoch vstať z mŕtvych." Hovoril im otvorene.

Peter si ho vzal nabok a začal mu robiť výčitky. On sa však obrátil, pozrel na svojich učeníkov a Petra pokarhal: "Chod' odo mňa, pokušiteľ! Lebo nemáš zmysel pre veci Božie, len pre ľudské."

Potom zvolal k sebe zástup a učeníkov a povedal im: "Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nech ma nasleduje. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho."

Na zamyslenie

"Za koho ma ľudia pokladajú? Čo si na mne všímajú? Ako vnímajú moje vystupovanie, môj prejav, moje činy? Vnímajú pozitívne moju osobu a moje poslanie?" Tieto všetky myšlienky krúžia dookola v momente, keď sa Ježiš páta svojich učeníkov.

Stredobodom dnešného evanjelia je otázka, ktorá sa dotýka podstaty kresťanskej existencie: Kto je Ježiš Kristus? Od čias Ježiša sa nasúva táto otázka každému jednému nanovo.

Odpovede sú rôzne. Kým je Ježiš? – je to syn tesára. Je to bojovník. Je to posadnutec. Je to prorok. Je to Mesiáš. – Áno, Mesiáš, ale nie ako politický záchranca a osloboditeľ. On sa nestotožňuje s ľudskými ideológiami. Jeho cesta vedie ku krížu a cez kríž k zmŕtvychvstaniu. Je veľa možností, ako môžeme Ježiša navonok oceniť. Vyzdvihovanie Ježiša ako superstar, ako niekoho v štýle Ghandi, Martina Luthera Kinga alebo nejakého marxistu by dnes zodpovedalo asi predstavám jeho súčasníkov a nevyžadovalo by od nás veľa konsekvencií. To by bolo zhrnutie poznatkov, akýchsi vonkajších poznatkov, o Ježišovi. Poznatkov o tom, čo sa hovorí o Ježišovi; ktoré ale nikdy nebudú môcť nahradiť osobné rozhodnutie pre Ježiša. Aby sme sa skutočne niečo o ňom dozvedeli, museli by sme si postaviť túto celkom osobnú otázku: "A ty, za koho ma máš?"

Kým je pre mňa Ježiš? Aké konsekvencie plynú z tej mojej odpovede?

Aké sú následky mojej úprimnej odpovede, signalizuje štruktúra dnešného fragmentu z Písma. Po úprimnej Petrovej odpovedi nasleduje zvestovanie Ježišovho utrpenia a výzva nasledovať ho v utrpení aj v smrti.

Nie žeby bolo to utrpenie samo osebe také zmysluplné a hodné toho, aby sme po ňom bažili. V tom zmysle bolo postupovanie Cirkvi v predchádzajúcich storočiach často choré. Mesiášske vyznanie a súčasné odmietnutie Petra ale zreteľne dávajú najavo: Ježiš nie je žiadnym pôvodným kráľom a národným osloboditeľom a tu na zemi nemôžeme nikdy očakávať definitívny raj! Nasledovanie kríža zahrňa v sebe to, že budeme – v solidarite s Ukrižovaným – z jednej strany sa snažiť zvládnuť kríž a utrpenie každého dňa (ktoré tu je i tak a žiadne iné ani nepotrebujeme extra vyhľadávať!) a z druhej strany vo vnútornej spolupatričnosti spolutrpieť v starostiach a biedach iných. (Sym-patia v doslovnom preklade znamená spolu-trpieť!) Kto sa hlási ku Kristovi súčasne akceptuje jeho cestu k utrpeniu a smrti; utrpenie a smrť sú neodvratiteľné aj pre veriaceho, ale za nimi ho čaká nezničiteľný život v plnosti. Ježiš očakáva veľa od človeka. Ľudia majú určité očakávania od Ježiša, ktoré On nespĺňa. Zdá sa, že naša viera je tiež takou cestou nesplnených očakávaní a mnohých sklamaní, keďže sa Kristus vždy nanovo javí "celkom iný". Každé sklamanie ale skrýva v sebe súčasne šancu nového pohľadu a poznania. Túto skúsenosť si môžeme všimnúť už len v samej premene našej viery od detstva k dospelosti. Počas nášho života sa stávame opatrnejší a vecnejší. Nie každá modlitba, prosba zostane vypočutá. A v prípade, že áno, nie vždy tak, ako by sme to chceli. Priebeh našej viery – ak to pripustíme – zostane pre zvyšok nášho života v pohybe, náš obraz Krista sa bude vždy nanovo meniť. Na to, aby sme pochopili celú Kristovu realitu je naša perspektíva zatiaľ ešte ohraničená. Tú spoznáme až na konci časov.